

Ιστορία για το παιδομάζωμα που έκαναν οι Τούρκοι (1521)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Πεμπτουσία](#)· [Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

(Άγια Μετέωρα)

1521! Κακό, χαλασμός στο ήσυχο χωριό! Μαύρο θεριό που ελύσσαξε και αλυκτά και τρέχει πέρασε από χαμπί σε σκαλί κι' από σκαλί σε ρούγα.

-Μαζώχτε τα παιδιά!...Έρχεται ο "'αράπης.'" Έρχεται!

Φθάνουν οι χαρτστζήδες στα άτια τους καβάλα! Τα πιο όμορφα, τα πιο γερά τα πιο

χαριτωμένα, εκείνα θα προτιμήσουν!

Ωιμένα!

Ραχήλ-Ελλάδα, θρήνησε και κλάψε τα παιδιά σου. Σφίγγουν οι άντρες τις γροθιές, τρίζουν τα δόντια οι γέροι. Οι μάνες κλαίνε, ουρλιάζουν οι νέες μαλλιοτραβιούνται και τα παιδιά τα ανέμελα τσιρίζουνε και κλαίνε.

-Έρχεται ο "αράπης." Έρχεται!

Στις ρούγες ερημιά. Οι Χριστιανοί κονέψανε! Κρύο θανάτου αγέρι ολούθε! Αλί σας σκλάβοι! Τα μοσχοπαίδια σας, του Γένους το χρυσόνειρο κι'η ελπίδα, αιμόχαρη και κοφτερή θε να γενεί λεπίδα!

Γενίτσαροι! Το Γένος ν'αφανίσουν!

Ω Παναγία, λυπήσου τους ραγιάδες!... Σταυροκοπιούνται οι μάνες και σφίγγουν τα βλαστάρια τους σφιχτά στην αγκαλιά τους και εκείνα στα φουστάνια τους τυλίγονται και κλαίνε. Όχι....δε θέλουν υπηρέτες του Σουλτάνου να γενούν. Δε θέλουνε τα σπλάχνα τους, γενίτσαρους να δουν, οι σκλάβες οι αδούλωτες!

Ούτε βεζύριδες που λεν, ούτε τρανούς πασάδες! Αυτές τα προτιμούν με ελεύθερη ψυχή ραγιάδες. Αχ πως να τ'αντέξει η ψυχή να το κρατήσει η σκέψη, τ'αγνό το χριστιανόπουλο σε λίγο να τουρκέψει;....και τον αφέντη το Χριστό να Τον ελησμονήσει;....και γης κι'αδέρφια και γονιούς στο αίμα να τους πνίξει;

-Ω, κάλλιο πάρτο μου, Θεέ, στη γη του να το θάψω και το Σταυρό Σου Αφέντη μου, στο χώμα να χαράξω, μ'ανθούς από τη σκλάβα γη να το νεκροστολίσω.....κι ας μη το ιδώ γενίτσαρο και δεν το εγνωρίσω!!!

Το μοιρολόι το πνιχτό λυγμολαλιά στα στήθια του κάθε χριστινόσπιτου! Και πήρε να βραδιάζει.....Κι'έπεσε η νύχτα στο χωριό γαλήνη να του φέρει. Μα οι χριστιανοί δεν το σφαλνούν το μάτι. Τα μοσχοπαίδια οι μάνες τους στα γόνατα κοιμίζουν και με τα μοιρολόγια τους τα στερνονανουρίζουν. Ώσπου έφεξε η αυγή με τα πικρά της γέλια! Μέρα πικρή του σκλάβου!

Έλα Παπά.

Φέρ'το χαρτί που είναι απογραμμένα τ'αρσενικά του τόπου....προστάζει ο "'Αράπαρος"' Και το χριστιανολόι ωχρό και μαραμένο, δεν έχει μάτια για να διδεί

χείλη για να λαλήσει. Μηδέ αντοχή πια για λυγμό, μηδέ αντοχή για κλάμα! Στεγνά τα χείλη, μάρμαρο οι ματιές, νεκροσκιές μονάχα.

-Λευτέρης Μήτρου Φωτόπουλος!....Γιάννης Γιωργή Βακόπουλος!.....Φώτης και Νώντας του Καραπάνου!....Αυγερινός και Μήτσος του Ζορντά!.....ο Αργύρης του Παπά!.....κί'όλο το παιδολόι του χωριού. Εφτά χρονών εννιά χρονών δώδεκα δεκαπέντα.... περνά απ'το στόμα του Κατή

-Μπουρντά! Γκελ μπορντά ...προστάζει.

Σειούνται τα ουρανοθέμελα από το σπαραγμό! Πέφτουν οι μάνες 'δω και 'κει λιπόθυμες, κερένιες! Τέτοιο το σφιχταγκάλιασμα μανάδων και παιδιών που δεν τα ξεχωρίζουνε παρά με τη χατζάρα!

Μπουρντά, μπορντά! Ουρλιάζει ο Κατής. Όμως κανείς εκεί μπροστά δε βγαίνει. Και πέφτουν οι γενίτσαροι κι αρπάζουμε και σφάνε! Κεφάλια εδώ, κορμιά πιο κει...η χριστιανογεννιά!

-Βαράτε τους τους άπιστους κι αρπάτε τα παιδιά! Τα γκιαουράκια τούτα 'δω, ατσίδες ούλα κι'άξια στη δούλεψη του Αλλάχ!!

Οι χατζάρες σταμάτησαν! Στάζουν τα χέρια αίμα! Κόλαση και νεκρότοπος μικρό χωριό η γης σου! Φεύγουν και πάνε οι άπιστοι με ρόπαλα στα χέρια και με μαστίγια φοβερά και άγρια υψωμένα, έχουν στη μέση τα παιδιά πισώπλατα δεμένα! Και τα τραβούν ...τα σέρνουνε!!!

Ωιμένα!

Βουβό και πεθαμένο έμεινε το χωριό! Λαλιές λυγμού πικρολαλούν μαύρα πουλιά στα κλώνια! Φύγαν τα χελιδόνια! Το ξόδι δεν απόσωσε μήτε το θρηνολόγι. Τη μια βραδιά, τις δυο βραδιές, την τρίτη εμαζώχτηκαν στην Εκκλησιά!

Τί θρηνωδία και τί νεκροτροπάρια! Αποθαμένα πια γι'αυτούς τα φίλτρα της καρδιά τους.

Μα, κει που κόμποι και λυγμοί πνίγουν την ψαλμωδία κι ανάκατα ανυψώνονται θρήνος και προσευχές, μια χρυσελπίδα ανάστασης θαρρείς αναπετιέται.....τα στήθια τους θεριεύει!...

Το Γένος δεν εχάθηκε και ούτε θα χαθεί!

Η Παναγιά η Παντάνασσα επάνω του αγρυπνει!...

Πηγή: agiameteora.net